

Datum van
inontvangstneming

:

13/04/2015

Zaak C-114/15

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

6 maart 2015

Verwijzende rechter:

Cour d'appel de Pau (Frankrijk)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

15 januari 2015

Verdachten, tevens verzoekende partijen:

Association des Utilisateurs et Distributeurs de l'Agro Chimie Européenne (afgekort Audace) en andere

Incidenteel verzoekende partijen:

Ministère public

Conseil supérieur de l'Ordre des vétérinaires

Syndicat national des vétérinaires d'exercice libéral

Feiten en procesverloop

In januari 2008 hebben de veterinaire diensten een inspectie uitgevoerd op een door de GAEC [collectief landbouwbedrijf] AMESTOYA geëxploiteerde veehouderij in Itxassou. Zij hebben daar Spaanse geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik aangetroffen, facturen afkomstig van een in Dancharia gevestigde onderneming genaamd VENTA PEIO LANDIZOO, alsmede recepten uitgeschreven door Francisco Xavier Ermeta Azanza, een Spaanse dierenarts die tevens was ingeschreven bij de Franse orde van diergeneeskundigen.

Bij brief van 10 april 2008 heeft de Direction départementale des services vétérinaires des Pyrénées Atlantiques (departementale directie van de veterinaire diensten van het departement Pyrénées Atlantiques) bij de officier van justitie van

Bayonne aangifte gedaan tegen Francisco Xavier Ermeta Azanza in verband met de door hem ontplooiende activiteiten.

Op 6 mei 2008 is de Service national de la douane judiciaire (nationale douane-opsporingsdienst) te Bordeaux belast met een voorbereidend onderzoek, waarbij (op basis van facturen van in totaal 41 473 EUR voor alle verdachten samen) is vastgesteld dat een aantal Franse veehouders in het zuidwesten van Frankrijk, met gebruikmaking van door Francisco Xavier Ermeta Azanza ondertekende recepten, Spaanse diergeneesmiddelen hebben gekocht bij de onderneming LANDIZOO, gevestigd in het aan de grens met Spanje gelegen bedrijfscomplex VENTA PEIO te Dancharia.

Het onderzoek heeft de financiële banden aan het licht gebracht die bestaan tussen verschillende betrokkenen bij de vennootschappen naar Spaans recht ALBAITARITZA en ALBAIKIDE.

Bij doorzoeken van de veehouderijen zijn Spaanse diergeneesmiddelen ontdekt, waaronder geneesmiddelen waarvoor geen vergunning voor het in de handel brengen beschikbaar was.

De veehouders hebben aangegeven dat zij hoofdzakelijk zijn overgegaan tot aankoop van Spaanse geneesmiddelen omdat de prijs ervan lager is dan die van in Frankrijk gekochte geneesmiddelen. De meeste veehouders gingen zelf naar Spanje om daar de geneesmiddelen in kwestie te kopen.

Bij beschikking van 31 oktober 2012 zijn alle partijen (natuurlijke en rechtspersonen) die betrokken waren bij deze activiteiten rondom de aankoop van Spaanse geneesmiddelen, gedagvaard voor de strafrechtbank („tribunal correctionnel”) te Bayonne ter zake dat zij:

- geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik hebben ingevoerd zonder vergunning, registratie of certificaat (of dat zij medeplichtig zijn geweest aan dit strafbare feit)
- goederen hebben binnengesmokkeld
- hun contractspartijen rechtstreeks of via derden hebben misleid wat betreft de wezenlijke eigenschappen van de landbouwhuisdieren, hetgeen tot gevolg heeft gehad dat het gebruik van deze producten risico's voor de menselijke gezondheid met zich bracht (of dat zij medeplichtig zijn geweest aan dit strafbare feit)
- binnengesmokkelde goederen hebben vervoerd (of dat zij medeplichtig zijn geweest aan dit strafbare feit)

Bij uitspraak van 10 december 2013 heeft de strafrechtbank alle verdachten vrijgesproken van het ten laste gelegde feit van misleiding ten aanzien van de

producten, maar hen, als dader of medeplichtige, in hoofdzaak schuldig bevonden aan het strafbare feit van invoer van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik zonder vergunning, zulks in strijd met de code de la santé publique (wetboek volksgezondheid), en aan het strafbare feit van invoer van verboden goederen zonder aangifte te doen, zulks in strijd met de code des douanes (douanewetboek).

De strafrechtbank heeft de verdachten veroordeeld tot geldboeten van in totaal bijna 100 000 EUR alsmede tot betaling van een schadevergoeding van 5 000 EUR aan elk van de benadeelde partijen, namelijk de Conseil supérieur de l'ordre des vétérinaires [raad van bestuur van de orde van diergeneeskundigen] en de Syndicat national des vétérinaires [d'exercice libéral] [nationaal verband van diergeneeskundigen in vrije beroepsuitoefening].

Bij het hof van beroep te Pau is hoger beroep ingesteld door de verdachten alsmede incidenteel hoger beroep door het Ministère Public [openbaar ministerie] en de benadeelde partijen.

Beoordeling door het hof van beroep

Vaststaat dat de verdachten onherroepelijk zijn vrijgesproken van het ten laste gelegde feit van misleiding ten aanzien van de producten, aangezien het openbaar ministerie geen principaal hoger beroep heeft ingesteld.

Overigens zijn er op de bezochte veehouderijen geen gezondheidsgerelateerde problemen vastgesteld, ondanks het feit dat dit de basis was voor de aangifte door de veterinaire diensten, die melding maken van grootschalige illegale invoer en illegale uitoefening van de diergeneeskunde.

Voor veel van de door de veehouders vanuit Spanje ingevoerde geneesmiddelen is voor de Spaanse markt een vergunning voor het in de handel brengen verleend, maar sinds 2005 is er voor diergeneesmiddelen slechts één vergunning afgegeven voor parallelinvoer, terwijl de prijsdistorsies tussen Frankrijk en de overige lidstaten de verlening van honderden vergunningen tot gevolg zouden hebben moeten gehad, zoals het geval was in de sector van de gewasbeschermingsmiddelen.

Het hof van beroep acht zich onvoldoende voorgelicht om in de hem voorgelegde zaak tot een beslissing te komen zodat het Hof van Justitie van de Europese Unie moet worden verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen.

De vragen

„Is een nationale regeling waarbij de parallelinvoer van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik uitsluitend is voorbehouden aan groothandelaren in het bezit van de in artikel 65 van richtlijn 2001/82/EG bedoelde vergunning, en waarbij houders van een vergunning voor de kleinhandel en veehouders daarvan

dus zijn uitgesloten, verenigbaar met de bepalingen vervat in de artikelen 34 tot en met 36 VWEU?

Volgt uit de bepalingen vervat in artikel 65 van richtlijn 2001/82/EG en artikel 16 van de ‚dienstenrichtlijn‘ 2006/123/EG dat een lidstaat gerechtigd is om door de bevoegde autoriteiten van andere lidstaten aan hun eigen onderdanen verleende groothandelsvergunningen voor geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik niet te erkennen, en om te verlangen dat deze onderdanen daarnaast beschikken over een groothandelsvergunning van de bevoegde nationale autoriteiten van deze lidstaat zelf, teneinde in die lidstaat vergunningen te kunnen aanvragen en gebruiken voor parallelinvoer van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik?

Is een nationale regeling die parallelimporteurs van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik gelijkstelt met houders van een exploitatievergunning, hetgeen niet is voorgeschreven door richtlijn 2001/82/EG tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik, zoals gewijzigd, en waarbij zij dus worden verplicht om te beschikken over een vestiging op het grondgebied van de betrokken lidstaat en om te voldoen aan alle maatregelen inzake geneesmiddelenbewaking vervat in de artikelen 72 tot en met 79 van die richtlijn, verenigbaar met de artikelen 34, 36 en 56 VWEU en artikel 16 van de ‚dienstenrichtlijn‘ 2006/123/EG?”